

JOANNES
DE ANANIA SV.
PER PRIMO DE
CRETALIVM.

JOANNIS DE ANANIA
BONONIENSIS ARCHIDIA

coniutriusq; Iuris Doctoris meritissimi in Primum
Decretalium lectura dilucida nulquam
antehac vila, nunc ad Iuris studio
formam utilitatem in lucem
emilia, diligenterq;
excendata.

*Accesserunt summaria elegansissima, cum repertorio accuratem
Alphabeticum ordinem redacto.*

LUGDVNI.

M D LIII.

BELLUS BOG. IEEV SALM. EX DONO REGVM.

Lectura preclara do. Ioan.

de Anania in primum librum Decretalium, nunc primum in lucem emissa.

SUMMARIUM.

1. **Papa** quinque se vocet nominibus.
2. **Papa** quod filios, quo subiectos nuncupet.
3. **Scolares** et venient doctorum appellatione.
4. **Scolaria** confederatio qualis esse debet.

Ora ex Anania qd ista videtur nona cōfūtatio: qmā p̄cesserunt quinque convolutiones, vt hic per Iohannem. Et iste Gregorius vocabatur primo Hugo de Canaria, sicut Campanus, sicut Iannus centus cornutus. Quare nō tantum nōmēn **Pape**, qm̄ sit licita mutatio nōmēnis, in quilibet tanguit decibit, e in p̄oem. Segunda per legistas in L. Cōmetat. nom. et in principio Cām quibus babetur etiam de mutatione signifit qm̄ etiam per Baldum in L. Cōme res vendi non pos. Tanguit etiam doct. an sc̄olasticum arguit a nomine proprio, vel appellatiōne de quo etiam per Legistas in rubris solitat. Et subdit hic do. Tertio datur nōmēn datum ab ecentu. qm̄ habuit signato, si de facili est reducibilis ad actum. Et per hoc forte possunt redi ad concordiam op̄ionēs doct. de quibus in cōmutat. de probab. et claret canon. de elect. lib. et in illo vobio, vtrā eccl̄ia dicatur parroccialis, qm̄ est parroccialis habitu, non actu.

Cōde salutatio Gregorii dividitur in tres partes. Primo ponitur quis scribit. Secundo cui scribitur. Tertio quid optat. Secunda ibi. dilectio. Tertia ibi. salutem.

Cōfūta qd Papa appellat se episcopum, et sacerdotem. Et p̄o eius multiplex nōmēn vide: Hic budit in c. et. cōfūt. lib. et pondera, qm̄ Papa alio scribendo p̄cepit nōmēn suum, loquuntur in plurimis, vt not. glo. in c. et. grāni. de crīsal. sed cōtra de cōfūtatione p̄emptio. dicit ibi. qd procedit tempore modernae eccl̄ie. In p̄imitua vero quandoq; se postponet. et qd. i. i. dilectissimum, quo tempore Imperator permittet se Pape, hoc fecit, de quo ḡvilo. a. victor, et in L. Victor. Cōm. fuit. et. in c. dicit. Imperator Lotbarinus Eugenio Pape. in lib. fudo.

Cōfūto. qd Pape appellat subiectos laicos, et clericos in dignitate non positos filios: sunt filii in spiritu eternis, et non carnalis. In c. grāni. 3. de p̄cepto. Et sic sunt filii in Christo et non in carnis. Sed si verbum in Christo, non exprimit nisi quando Papa scribit missib; De quo vide Op̄. de recrip. p̄ceptio. et cōfūtatione feceit in p̄incipio. Et procedit istud etiam quando Papa scribit contra cōfūtationem quod in illa essent aliqui qui debent vocari fratre, pata fieri sunt episcopi. In cōfūtatione grāni. de crīsal. Et per hoc coligitur una limitatio ad c. et. grāni. de crīsal.

Cōfūto. qd appellatione doctorum non comprehendantur scolares, nec cōtra L. Dicit tamē Egidius qd in matrīa indistincti, et paucimēn doctoribus, et scolariis appellatione scolares comprehenduntur doctores, per c. i. de filio. Sed Iohannes dicit hoc possit procedere in matrīa facultatis scolares. Dicit do. Tertio qd si aliquis est doctoress scolaris in diversis facultatibus, et summa in facultatibus, quod procedit opinio Egidiū. alias scolares. Hoc etiam voluit Baldus in auth. babeta. Cne fil. p̄so patre. do. Iohannes dicit qd nunquam comprehenduntur propter communem ymum seu modum loquendi. Et ergo his potest inferri an p̄mitit qd cōfūtationem scolariis cōfūdatur ad doctores, et cōtra id quo hic per odo. per legi. fao. in L. in fin. solit. nat. tangunt etiam de licentiatore, qd per Baldum datur.

Cōst. medium salutandi e benedictione de multiplici modo salutandi sum personarum universitatē, videlicet in Op̄e, in cōfūtatione autē formā. De effetti ante salutationis, et benedictionis tangit vocibus plentus in salutatione Segundi. Hoc. tegit qd intrat qd volonē bene studere debet plura considerare. Tertio qd digat locum ap̄punctat in verbo Bononie. Secundo qd digat periculas edē nos patet in verbo docto. Tertio qd ratiōne studioperat in verbo scolariis, cōfūtationis bēs, que p̄gūi fratrem. Quarto qd ad diceria se nō cōstrabut patet in verbo universitatis. Quinto qd cōtinuet studiū patet in verbo cōmodationis, qm̄ doctrina scolarii interpellata p̄ter, cōtinuita viget. Summa. Quād. in salutatione Segundi p̄ hoc alligat tēz. In liturgia seruitur in s. contricribus. Et legamus. Qd cōfūtationem addi id. qd habet in L. Trichus. Et. o. tē. cōfūtatio bēs, que per illam dicit. Baldus in L. Ad. et domini. Cad. Abac. vid. Uicet qd quis sit ap̄pus ad feri bendit, qd studia artificia natura libus ingenij idoneis cōducunt: alias simplicia et expensē p̄ceduntur, tūtis les sunt. C. gl. 3. in doct. contra doctores, qm̄ volunt multa superflua. Circa quod videlicet glo. s. in cōm. sit ars artiuaria, et c. et. et. qualiter pondera. qm̄ gl. ponte aluer sagientes et studentes, sic appellatione studentium nō comprehenduntur doctores. Quid est verum, sūm doni. Tintore quo hic plene per eum.

Cōfūto super verbo seruitur, hic personas, per quas alijs acquirunt. De multis alijs videlicet hic do. Autem. et plene per Baldum in L. C. p̄r quas personarib; acq̄i. cōfūtatione autē de notario. Iunior et cōdancus. de coniur. cōm. tenet qd non, nō in casib; exp̄essis in iure. Et idem voluit glo. in cōfūtatione s. p̄s. libri. Sed Bartol. cōtrariam in L. f. rem p̄p. sal. for. Baldus. not. in L. Non enim. s. de adopt. dicit dictum Innocentii est verum regulariter, et salut. dictum Barto. in mūltis casib; de quibus ibi per eum.

SUMMARIUM.

1. **Quod** tēcūdī: fieri quando qm̄ dicatur.
2. **Extranagantes** qui recepte sint, et que non.
3. **Leg** abrogata an debet allegari.

Gregorius. Immitando ordine genit. cōfūtationis in L. aff. de org. iur. Ultimo ponit cōfūtationis in quo ostendit generalē causam, et mūltas cōfūtationes iuris, et cōcess. cōm. Secundo ponit narratio, in qua ostendit specia lis causa p̄fūlmentis buitis cōfūtationis. Tertio concidit, et cōfirmit presentem cōfūtationem, et aliām fieri prohibet. Secunda ibi. s. ant. Tertia ibi. dicit. Baldus subdiuidit, qd primo ponit qualitatem creationis bonitatis. Secundo ponit primitatē honeste ad peccatum, unde p̄c. dicit. Tertio de quo tēp̄petetur. Secunda ibi. sed cōfūtata. Tertia ibi. dicit. Tēp̄petetur. Id videlicet quotidie fieri, quod sit alio quod interpellatio quida non semper oēs sunt in liturgia. S. est pot. si dicit qd illud bēc non probatur, qm̄ ista compilatio diligenter ad cēs, et uno id oēs semper sunt liturgia, licet non quo ad istum vel illūm. Et inducitur illa p̄t doct. ad fam. doct. et. s. s. qui dicunt aliquid fuisse tempor, vel quotidie, contineat mūltas interpellationes facti, de quo etiam in c. et. part. de c. et. non residit. cōfūtatio causa, qd de probabilitate. Et addit bonam glo. qd. qd. in cōfūtatione de consecratio. Et vnuus, et in L. quis ita. qd condita est mons.

Gane. In qua, sūm. Hostile. cōdit nōs de cōfūtatione, qui a gaudiū. et benētitat. mod. tri. Reddit nōs benētolos, oēm dicit, ad cōmunitatē utilitatem. Et cōdit nōs attētos, oēm dicit, ad cōfūtatione. Z. En. dicit qd hic cōfūtationem hoc oēm p̄cipit p̄cepto duo. Primo p̄cepto dispensatione antiquarū constitutionis. Secundo p̄cepto utilitatē novarū cōstitutionum.

Cōfūto. qd extranagantes, qd non sunt inseritae in cōfūtatione, mūltas non datur fiducia. De quo inca. p̄ceptio. F. ac fidei mūltas. Et idem dicit Bartol. Lecum p̄ceptio. Et cōfūtatio qd sententia lata contra tenorem extranagantis val. t. oēm. qd sit egreditus error. Baldus idem voluit Baldus c. et. t. qd non talis sunt metas. Quid dicit do. Ante. s. et. mūltas talis extranagans est notea nota, et cōfūtatio illa ex cōfūtatione, vel nulli est in indicio de illo iam facta fiducia. P̄t. qua facit quod babetur in cōfūtatione. Et cōfūtatio.

Ioan.de Anania super primo Decreto.

¶ qd eg in ista causa in c. cum nostris leggra de concessione in
ceterum, coniunctio bis, que ibi dicit: 'Ioan. And. in ver.
perponitur. ex grata de so. competet, vbi ad id est allegat de,
et preceptor meus eo. Ideo: 'Imo. Archidiaconi c. de Cleri.
comes, lib. vi. Istud idem velut Jo. And. in additio. Dic.
in c. de preben. in rubrica plenaria vbi dicit se consuluisse
in c. de officiis. lega. lib. vi. Et refert etiam idem preceptor
in c. de multa. legg. col. in ver. quid aut si prepositus ibi
et per predicta dicit: 'Jo. And. ex grata de preben. ¶ Di c
go est distinctus, et habet administrationem, ergo debet per
terri vicario. Et istud virtutus certificat, qd prepositus ha
bet dignitatem nomine suorum non alioque causa diez
tar fortior et validior, per id, quod notat Bar. vbi reprob
se dicit de vicario episcopi in Lquod principiss. de lega. ¶
¶ Id idem qd notant doc. in L. cler. berodes. C. qui tellus fa. pos
ta in L. p. l. cap. ass. doc. legi. L. q. cum suis libib. s. de iuris. om.
indic. Et per hoc videtur qd prepositus preferri debet,
et quo dignitas sua est validior. ¶ facit etiam pro hoc qd
habetur in L. s. de albo scrib. en pluribus aliis aliis per
do. Ut tanq; qd utrue extra de ma. et ob. Et facit optime
quod habetur in e. b. quia c. a. f. de p. c. libib. s. Et
preferens cum prepositus sit perpetuus, et non possit per
episcopum ad libim renunciari; sed secus in vicario, et vis
deretur in iurib. s. allegatis, i. allegandis. Proferit etiam
pro ista parte additio ter. in L. l. s. de lega. per quem. vi
4: tur dicere Bar. qd vice rector non gaudet privilegio,
et immunitate, quibus gaudet rector. Ita dicam in propo
sito qd vicarius non gaudet isto iure, vt preferatur, quo
gaudet episcopus, vt ibi. Ultimo pio ista parte facit, qd
iste prepositus dicitur subrogatus loco archidiaconi, qui
olim erat in ecclesia. M. uentur ergo assumere eius matu
ram conditionem, per id, quod habetur in L. s. l. fac. s.
¶ Tertia vbi p. b. l. r. g. i. c. Agat. lib. s. de condic. demon.
Lc. qui s. qui iniurians illi quis cantu. l. s. hoc actio. c.
f. similibus. si quis testamento lib. esse tif. intrit. et plene
in e. q. regularis. de supplici. neg. p. l. Sed certi c. q.
archidiacono, qui est perpetuus a legi causa vicarius
episcopi, preferatur temporali vicario, et date ad bonum, qd
preferatur omnibus post episcopum. in c. d. ad bec. extra
de off. archidia. ergo et. Sed his non obstantibus etra
sum pnto de lare verum, viddicet qd vicarius episcopi
debet procedere in congregatiouibus, scissionibus, et no
cessionalibus, et canonicos et prepositum. Et primo de iure
vaf regula qd vicarius, seu officialis episcopi omnia pot
est episcopus, sic omnes procedit, quon procedit ep. Et
istud solum fallit in casibus in iure c. p. l. l. C. de eff.
claus. qui vic. alter. gerit. c. aliis allegatis per gl. noct. in
c. ma nobis. ex grata de off. vicaria. Sed iste causa non repertitur
specialiter exceptuus ergo remansit in regula, cui fir
miter adserere debemus. L. omnis distinctio ibi gl. ff. de
reg. iur. pulchrit. per Balan. c. s. indicatur tie. ne paci us
ra. s. r. m. S. c. o. idem probatur ex his, qui not. lib. osti.
in summa in t. de ma. et ob. in s. s. in ver. disputatione, seu
potestat. ibi hoc maioritas in iurisdictione confitit, vbi
vult qd maioritas in procedendo et preferendo constituitur
et iurisdictione. Allegat etiam alia notata in c. transmissas,
extra de elect. Constat autem qd vicarius episcopi habet in
iurisdictione ordinaria, quia non habent canonicos, vel prepos
itiones, sicut ea, que plene traduntur per gl. doc. in c. i. c.
et c. de off. vicaria. Vl. ergo vocatur maior, et preferre, et pas
cedere debet. Istud idem probat ter. in L. s. de albo scrib.
lib. s. q. ordine, qd quiscumque magis bono in ministerio
functus est. Et hincit, ut puta qui dignitate gesit. Et sic
considerat officium cum iurisdictione. demum iurisdictione bas
betur in L. s. s. quis in ob. non obtinet, pso quo etiam fas
cit quod habetur in c. statim. ex grata de ma. et ob. et teg.
et gl. in verbo, scissionibus, et cum olim. ex grata de confus
ione, qui ter. etiam potest adduci in quaestione dicitur attendi consue
tudo vicinarum civitatum, qd facit etiam qd habetur in L. n. C.
et digni. odo seruatur. vbi habens dignitatem est iurisdi

ctione et administratione preferitur non habenti iurisdi
ctionem, et administrationem. Ultimo pio ista parte ad
duo ter. qd aperte iuridic decidit, tunc tunc, me. aut me plus
capitaliter ad scribendum pio ista parte, ac in ob. c. s. qd in
cipit, precipuum ob. ex grata. Et in terminali dicitur qd ip
sist, qui tenet loca patriarchae metropolitani, et sicut episcopi
ob. debet honestari in sessionibus, et aliis, sicut illi, omnis
locum tenet. Sicut ergo esse pacifico canonicos et papo
fitas, ita eius vicarius, qui in alio loco tenet, et vice gerit;
et idem dicitur qd consistit eadem persona, id est consitu
tum et auditum, et non partamus de confusione. lib. vi. a in
C. de omnia. Responsio de app. lib. vi. Illud autem certus est,
qd illa, qd potest vicarius in absentia episcopi, p. c. etiam in
eius potest, nisi reperiatur contra specialiter exceptu
sum. Ita dicitur docta. refert deo. Dominicus in d. n. de
off. vicar. lib. vi. in penit. L. s. in ver. an vicarius possit in
particula episcopi. Allegat quod habetur in c. milia
de temp. os. lib. vi. in c. ma nobis. in verbo, p. c. t. c. cu
ibi notaria ex gratia de off. vicaria. Et licet eg. bis intelligenti
satis possit apparere responsum ad ea, que in contrarium
faucit oll. g. t. tamen potest etiam particulariter respon
deri. illud obstat quod dictum palmo de canonico, qd est
qd c. est verum qd canonici deberent procedere abbates, n*o*
sequitur, ergo vicarius episcopi; qd etiam ipse abbas est
subditus de iure et episcopo, eius vicarius abbas te
nere locum episcopi, hinc eius vicarius. Unde cum sit di
spar ratio, diversa debet esse dispensatio. In L. s. si. conera
cum suis libib. s. de vulg. et p. c. p. c. potest fieri in talis
bus illato. l. s. de omnia. s. de mine. Et etiam vicarius
dicitur esse in dignitate. Probatur ter. in L. s. s. vicaria po
gnitas, et. C. de off. vicia. Et eodem modo potest responderi
ad illud, quod dicitur de preposito, qd p. c. ista est di
gnitas, qd est sine iurisdictione, immo respectu iurisdictionis
nis est subditus ipse vicario, nec p. c. potest fieri vice
ipsum episcopi sicut vicarius. Et licet quo ad quid digni
tas, que habetur nomine p. c. potest fieri, non tamen quo
ad effectum, de quo queritur. Illud enim est idem, qd vice
ratus non dicitur proprii habere successorem, et declarat
do. Ant. in C. quoniam abbas ex gratia de officio deleg. Est tas
men sciendum qd licet vicarius non sit proprius, sive per
petuus, tamen qd quo iurisdictionem habet, censetur esse.
Ita voluit glori. c. si principalis, et rescripta per Bar.
in L. s. de iuris. et principiis. s. de c. p. c. t. c. in L. suffici
t. s. de condic. indebat. Et eodem modo dico qd p. c. p. c.
tura habetur a papa, non tamen in hoc debet preferri.
Et iura ad hoc allegata loquuntur in alio causa fatis ou
similiando. Et eodem modo ad idem Bar. qui tamen
non firmat, in dicta L. s. s. quia possunt intelligi de alia
immunitate. Et in facto videtur quod vicarius est p. c.
dicti illos, quos p. c. dicit rector. Pcc. et mirum qd ista p. c.
postura facilius loco archidiaconatus in illa digni
tate fuit supplicia, qd ista de novo creata ex officio archi
diaconicis enim separatum ab officio p. c. facit si
idem. C. de codicil. Non ergo sequitur, archidiaconus p. c.
redit, ergo p. c. potest etiam p. c. p. c. Et quibus
concluditur, ut p. c. qd vicarius p. c. addere debet in
sessionibus, et p. c. et omnibus similibus, et cano
nico, p. c. p. c. et in p. c. et in absentia episcopi.
Ramus deo.

C. Et ita videtur mihi Johni de Anania iuris utriusque
doctor, et ideo subscripsi, et signavi, falso semper consilia
fashion. Amen.

Regestum.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. Omnes sunt quaterniones,
poter. n. qui est quinternio.

Egrediebatur Petrus Fratin,

15. 5. 3.